

ДО ЕДИН НЕМСКИ ТЕОЛОГ: ЗА ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА И СВЕТОВНИЯ МИР

На Вас Ви се струва, че Православната Църква слабо се интересува от световния мир и това Ви измъчва. Как така слабо? Кой би могъл да желае мир повече от страдалците и мъчениците? А православните народи са народи - страдалци и мъченици. Пиша това, без да се хваля и без да се оплаквам, а само за да засвидетелствам този известен исторически факт. И на Вашия роден език Вие можете да намерите исторически книги и пътеписи, в които са описани вековните страдания и мъки на православните народи. Но това е само малка част от онези неописани бездни на страданията, из които те са бродили в продължение на векове. Ако богатите и свободни народи искат мир, боя се, че те го искат заради ненужните земни наслади; а когато страдащите и измъчени народи желаят мир, те го желаят като необходима почивка от мъките. Следователно съвсем естествено е, като пазителка и хранителка на душата на православните народи, Православната Църква от се сърце да желае мир на света - мир, а не война. Затова в нашите храмове сутрин и вечер се възнасят молитви за „мира на целия свят“. Защо молитви? Защото ние, православните, вярваме, че мирът е дар Божии, също както хубавото време, плодородието, дъждът, здравето и самият живот. Затова се молим на Подателя на всички добри дарове да дари мир на света.

Вие сами знаете, че мирът е следствие на добродетелите, а не дело на оптическата ловкост. Знаете, че в святата песен над Витлеемската пещера ангелите Божии са поставили на първо място прославянето на Бога, а след това мира на земята: *Слава във висините Богу, и на земята мир, между човеците благоволение!* Как може онзи, който първо с вяра и молитва не прослави своя всевишен Творец, да има мир в душата си? И как онзи, който няма мир в себе си, може да го даде на света?

Знаете още и думите на апостол Павел за Христос: *Той е нашият мир.* Какво още да кажа? Вие познавате Христовото Евангелие, което по своята същност е единственото на света учение за мира. Знаейки всичко това, нима няма да се съгласите, че мирът е следствие от добродетелите, а не дело на човешката ловкост, и че той може да бъде постигнат само по пътя на добродетелта, а не на вещината? Вземете за пример едно семейство, в което мъжът и жената, и двамата лишени от добродетели, поддържат мира помежду си изкуствено, основавайки се на съображенията на разума. Нима мирът в това семейство може да бъде дълготраен? А в онова семейство, където Бог се прославя, където цари почит - в него не се говори за мир, защото там мирът царува естествено, като последица на добродетелите. Също както топлината е следствие на огъня. Същото се отнася както за отделния народ, така и за цялото човечество. Ако добродетелта в света не беше намаляла, нямаше толкова да се говори за

мир, защото той би произтичал от нея. Но днес в света се говори за мир повече от когато и да било и в същото време хората повече от всякога се стараят не да върнат добродетелта като условие за постигане на мир, а чрез човешка ловкост да го измайсторят. Но както покривът не може да бъде вдигнат преди основите, така и мирът не може да бъде придобит преди добродетелите. А за нас, християните, вдъхновение и основа на всяка добродетел е нашият Господ и Спасител Иисус Христос. Кой друг би могъл да бъде основа на мира по земята, освен Онзи, Който единствен е наречен Цар на Мира?

Тогава, когато управниците на народите и племената се изпълнят с добра воля да работят за мир на света не като своите древни предци, които градили Вавилонската кула, противопоставяйки се на Бога и надявайки а на своето умение, а прославяйки Бога;

когато те призоват народите и племената да паднат в молитва пред Всевишния;

когато се обяви пост и се разпорежи въздържание от всяка разюзданост поне за известно време;

когато строго се забрани всяко богохулство;

когато всяка добродетел съзнателно се приеме и ясно се провъзгласи като условие за мира между хората -

тогава Православната Църква с голяма радост и готовност ще принесе всички жертви, които Бог и човечеството поискат от нея заради мира. А до тогава тя ще прави онова, което може. Ще учи своите верни на добродетели, ще ги утвърждава във вярата и любовта и по този начин ще гради в тях способността да живеят в мир. И ще се моли ден след ден на Царя на мира да удостои всички хора със Своя Божествен дар - мира на земята.

Мир Вам и радост от Господа!